

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι · · · Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ · · · 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΓΑΙΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεπτῶν · · · · · 20
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς συνένωσις, ἡ ἀποσόβησις πασῶν τῶν διακρίσεων τῶν νῦν διαιρουσῶν, πασῶν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου—τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀληθοῦς θρησκείας. Οὐδεὶς ὀπαδὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀληθῶς τῷ Χριστῷ δύοιος, μεχρισοῦ αἰσθανθῆ πρὸς ὄλοκληρον τὸν κόσμον ὡς ὁ Χριστὸς ἡσθάνθη καὶ αἰσθάνεται. Ἐωτοῦ εὐσπλαγχνισθῆτε ως ἐκεῖνος ηὔσπλαγχνισθη, ἀγαπήσητε ως ἐκεῖνος ἀγαπᾷ, συγχωρήσητε ως ἐκεῖνος συγχωρεῖ, κρίνητε ως ἐκεῖνος κρίνει, εἰσθε ἀπλῶς βρέφη ως πρὸς τὰ χοιστιανικὰ προτερήματα· δὲν ἐφθάσατε εἰς τὸ τέλειον ἀνάστημά σας.

Τὸ Πνεῦμα ἐργάζεται οὐχὶ ὅπως φέρη τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκέπτωνται ὅμοιώς, ἀλλ᾽ ὅπως ὅμοιώς αἰσθάνωνται ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῶν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἔτερον. Δύο ἀδελφοὶ δύνανται νὰ μὴ σκέπτωνται ἐξίσου ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων· διαφέρουσι τὰς δρέξεις, τοὺς σκοπούς, τὰς γνώμας· ἀλλ᾽ ἡ αὐτὴ ἀδελφικὴ ὥθησις ἐστὶν ἐν τῷ στήθει ἑκατέρων, καὶ ἀποτέλει ἱερὸν καὶ αἰώνιον δεσμόν. Ὁ ἔχων πλειότερον ἀδελφικὸν αἰσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, διαφέρει τὴν ἀδελφότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα λίαν θερμῶς, ὁ συνδέων ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν προσπαθειῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡμελημένους τῆς γῆς, ἐκεῖνος ἐστιν ὁ θειότερος.

Ο Χριστὸς ἡτο ἀνώτερος Ραβδίνου, Γραμματέως ἡ ἐμπνευσμένου ἐξηγητοῦ τῆς Γραφῆς. Η καρδία του, ὁ βίος του, ἡτο κρείστων ἀπόδειξις τῆς θεότητος αὐτοῦ ἡ ὁ νοῦς του. Η καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀποστολῆς του ως

Μεσσίου ἡτο ὅτι ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον τοῖς πένησι, καὶ ἡτο ὁ παγκόσμιος ἀδελφὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ο αὐτὸς κανὼν ἀληθεύει ως πρὸς πάντας τοὺς ὀπαδούς του. Εἶναι ἀγαθότης καρδίας ἡ συνδέουσα τινὰ ως μαθητὴν τοῦ Κυρίου. Δυσπιστεῖτε ἐπὶ πάσης ἀληθῆς ἀποδείξεως. Οίκοδομήσατε πάσας τὰς ἐλπίδας ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἔχησι: Ηράττετε τὸ ἀγαθόν. Αγαπᾶτε τοὺς ἀδελφούς. Συγχωρεῖτε τοὺς ἔχθρούς σας. Δίδετε ἐλευθερία; τοῖς πένησι. Ποιήσατε τὸν βίον ὑμῶν ἡθικὴν ἀνάγκην εἰς πολλούς. Η παραίνεσις αὐτῇ ἐξαντλεῖ ὄλοκληρον τὸ θέμα.

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΕΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑΙ

Ἐπὶ ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗ καθηγητοῦ.

[Συνέχεια, ἔδε φρ. 17].

Τὸ πρὸς στρατείαν πρόσταγμα ἐγένετο διὰ τῶν βασιλέων, βραδύτερον δὲ διὰ τῶν ἑφόρων. Οὗτοι ὕριζον, ποία ἡλικία ὥφελε νὰ στρατεύσῃ. Υποχρεωμένος ἡτο ὁ Σπαρτιάτης εἰς ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Συνήθως ὅμως ἐφείδοντο τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἐν καλλιτέροις χρόνοις τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας συνήθεια ἡτο εἰς κινδυνώδεις ἐπιχειρήσεις νὰ ἐξαποστέλλωσιν ἐκτὸς τῆς χώρας μόνον πρεσβυτέρους ἄνδρας, δπως φοιευόμενοι καταλίπωσι διαδόχους. Οι μέχρι 55 ἔτῶν τὴν ἡλικίαν ἐστράτευον μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκη. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν συμπεριελάμβανε συνήθως τοὺς μέχρι 41 ἔτους τὴν ἡλικίαν ὀντας, ὁ Σπαρτιατικὸς στρατὸς εἶχε πολὺ πρεσβυτέρους ἄνδρας· διότι ἐν Σπάρτη βραδύτερον οἱ ἄνδρες ἀναπτυσσόμενοι εἶχον ς ὑγιές καὶ ισχυρὸν γῆρας. Εθος δὲ ἡτο ἐν Σπάρτη νὰ τηρῶσι μυστικῶς

τὴν δύναμιν τῆς πρὸς ἔξοδον στρατεῖς· ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐτελεῖτο ἐν σπουδῇ καὶ ἡ ἔξοδος συνέβαινε συχνότερον ἐν νυκτὶ, καὶ περὶ τούτων διέδιδον φευδεῖς εἰδήσεις. Τὸ βάθος τῆς παρατάξεως ἐν μάχῃ ἦτο διάφορον, συνήθως ὅμως συνίστατο τοῦτο κατὰ 8 ἀνδρες.

Ἡ ἔξοδος στρατοῦ ἐγίγνετο μετὰ πκνέσληνον. Πρὸ ταύτης δὲ ἐτέλει ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει θυσίαν εἰς τὸν Ἀγάπτορχ Δία, καὶ ἀντὶ αὐτῆς ἦτο αἰσία, τότε ὁ ἵερεὺς, ὁ καὶ πυρφόρος καλούμενος, ἐλάμβανε πυρσὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ καὶ προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, διστὶ ἦτο ἀρχῆς τοῦ στρατοῦ. Πάρα τὰ σύνορα ἐτέλει ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τῶν πρώτων ἀρχηγῶν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου δευτέραν θυσίαν εἰς τὸν Δία καὶ Ἀθηνᾶν, μετὰ δὲ ταῦτα ἔδιδε τὰς προσταγάς του καὶ διήρχετο τὰ δραπετούμενον τοῦ ἵεροῦ πυρὸς, ἐν ᾧ οἱ Σκιρίται καὶ οἱ ἄγγελαι φόροι ἴππεῖς, ἐνόσῳ δὲν ἐφαίνετο ὁ ἔχθρος, ἀπετέλουν τὴν πρωτοπορείαν. Ἐκεῖθεν τῶν δρίων ἐτελοῦντο πάλιν διάφοροι θυσίαι ἰδίως εἰς τὸν ἀφορίζοντα τὰς χώρας ποταμὸν καὶ τὸν ἥρωας τῆς γῆς, δι' ἣς διήρχοντο. Μετὰ χαρᾶς ἐπορεύοντο εἰς τὸν πόλεμον οἱ Σπαρτιάται· διότι ὁ πόλεμος ἦτο ἡ ἐπιθυμία τῶν, καὶ ἐν παρθενοῦ πρὸς τὸν ἐν οἴκῳ βίον ὃ ἐν τῇ στρατείᾳ ἦτο εἶδος τι ἀναψυχῆς. Ἡ αὐστηρότης ἦτο μετριωτέρα, ἥλαττοῦντο αἱ γυμναστικαὶ καὶ πολεμικαὶ ἀσκήσεις, δὲ τὸ βίος καθ' ὅλην ἦτο ποικιλότερος καὶ ἐλευθερώτερος.

Ἐν τῇ ἔχθρικῇ χώρᾳ ἡ ὅπου ἦτο φόρος ἐπιθέτεως, ἐπιοῦντο στρατόπεδον στρογγυλοειδές, διάφορον τοῦ ταῦταν ἀλλων Ἐλλήνων. Πρὸς διατήρησιν δὲ τῆς τάξεως ἐκεῖθεντο φύλλας, οἵτινες ἔπρεπε νὰ βλέπωσιν εἰς τὰ ἔσω, πρὸς τὰ ὅπλα. Ἰνα μὴ δὲ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπομακρύνεται τις, ἐκεῖθεντο ὡς προφυλακὴ Σκιρίται, ἥ μισθωτοί. Πρὸς κατασκόπευσιν τοῦ ἔχθροῦ ἐτοποθέτουν εἰς τὰ ἔγγονα ὑψώματα τοὺς ἵππεις. Οὐδεὶς Σπαρτιάτης ἐτόλμα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ στρατόπεδον ἀνευ τοῦ δόρατός του. Οἱ Εἵλωτες, οἵτινες ὡς διπλωφόροι ἦσαν οὐδέποτε συνάδειον τὸν στρατὸν, διὰ νόμου ἀπεκλείοντο τοῦ στρατόπεδου. Ὁ βίος ἐν τῷ στρατόπεδῳ ἦτο προδικεγγραμμένος. Ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀτινα πάντοτε ἡσκεν ἔγγυς τῶν ὅπλων, ἐξετελοῦντο τὴν πρωτείαν αἱ πολεμικαὶ ἀσκήσεις, ἰδίως πορεῖαι βάδην καὶ τροχάδην. Μετὰ τὸ πέρχεται τούτων προστέταττεν ὁ πολεμάρχος διὰ τοῦ κήρυκος νὰ καθεσθῶσιν ἐν τάξει, ἵνα ἰδῃ, ἀντὶ πάντες ἡσκεν ἐν τῇ θέσει τῶν, ἀριστήσωσι καὶ νὰ ἀλλαγήσωσι οἱ φύλλας. Ἐνταῦθι ἀνεπαύοντο καὶ διεσκέδαζον ἔκαστος ὡς ἔκβούλετο. Πρὸ τοῦ δείπνου ἐπανελαμβάνοντο αἱ ἀσκήσεις. Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀφοῦ ἐτελεῖτο θυσία καὶ ἐψάλλετο ὁ παιάν, συνδιελέγοντο πρὸς ἀλλήλους ἀστεῖζόμενοι ἢ σπουδάζοντες, μέχρις οὗ ἐκοιμῶντο παρὰ τὰ ὅπλα. Εἰς τὰς διασκεδάσεις ταῦτας ἀνῆκε καὶ ἡ ἀπαγγελία πολεμικῶν ἀσμάτων, κυρίως τῶν τοῦ Τυρταίου, διστὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μετσηνιακῷ πολέμῳ διὰ τῶν ἀσμάτων του ἐνεθάρρυνε τοὺς πολεμιστὰς τῆς Σπάρτης. Αἱ ἐλεγεῖαι μετὰ προσίμιον τι ἔξι αὐλῶν ἀπηγγέλλοντο φωναῖς ὑπό τινων, καὶ ὁ ἀριστος κατὰ

τοῦτο ὑπὸ τοῦ πολεμάρχου κριθεὶς ἐτιμάτο διὰ μεγαλειτέρου τεμαχίου κρέατος.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΟΠΑΘΕΙΑΣ

[Ἔπο I. Ι. ΠΥΡΛΑ Ιετροῦ].

Τὰ συμπτώματα τῆς νευρικῆς ταύτης καταστάσεως εἰσὶν ποικίλα καὶ διάφορα κατὰ τὰ διάφορα πρόσωπα, κατὰ τὰς κράσεις, ἴδιοι συγκρατίαις. Ἐπάρχουσιν διμως τινὰ καὶ τὰς πρὸς πάντας τοιαῦτας καταβολὴ γενικὴ τῶν ὄργανων, καὶ ἔξαψις τῆς νευρικῆς λειτουργίας αὐτῶν. Πρὸς θεραπείαν τούτων δύο τινὰ ἐγκατεστημένη δυσπεψία, καθ' ἣς ἀπαιτεῖται ιδίᾳ θεραπεία τοικική.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν πόλεμον οἱ Σπαρτιάται· διότι ὁ πόλεμος ἦτο ἡ ἐπιθυμία τῶν, καὶ ἐν παρθενοῦ ποταμὸν καὶ τὸν ἥρωας τῆς γῆς, δι' ἣς διήρχοντο. Μετὰ χαρᾶς ἐπορεύοντο εἰς τὸν πόλεμον οἱ Σπαρτιάται· διότι ὁ πόλεμος ἦτο ἡ ἐπιθυμία τῶν, καὶ ἐν παρθενοῦ ποταμὸν καὶ τὸν ἥρωας τῆς γῆς, δι' ἣς διήρχοντο.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τὴν θυσίαν θεραπείαν, τὰ δὲ εἰς τὴν ιδίων θεραπευτικήν.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα εἰσὶν διάφορα· τὰ μὲν ἀνάγονται εἰς τ

καλλιτέχνης. Έγώπιον τῶν ὄρχίων τῆς ἀρχαιότητος ἀγαλμάτων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν γλυπτικὴν καὶ οὐδὲν νὰ δώσῃ εἰς τὸ μάρμαρον ζωήν.

Μιᾶς τῶν ἡμερῶν οἱ ἐν τῷ κήπῳ ἐργαζόμενοι γλύπται ἔδωκαν αὐτῷ τεμάχιον μαρμάρου καὶ τῷ ἐδάνεισαν τὰς σμίλιας των. Μετά τινας ἡμέρας τὸ παιδίον παρήγαγεν ἐν καλλιτέχνημα. Ἐκ τοῦ λίθου ἐξῆλθε κεφαλὴ γηραιοῦ φαύνου μὲ παράδοξον προσωπεῖον καὶ σατανικὸν μειδιαμακεραλῆ θαυμασίᾳ διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τελειότητα τῶν χαρακτήρων, καὶ διὸ τὴν ζωηρὰν τῆς φυσιογνωμίας ἔκφρασιν.

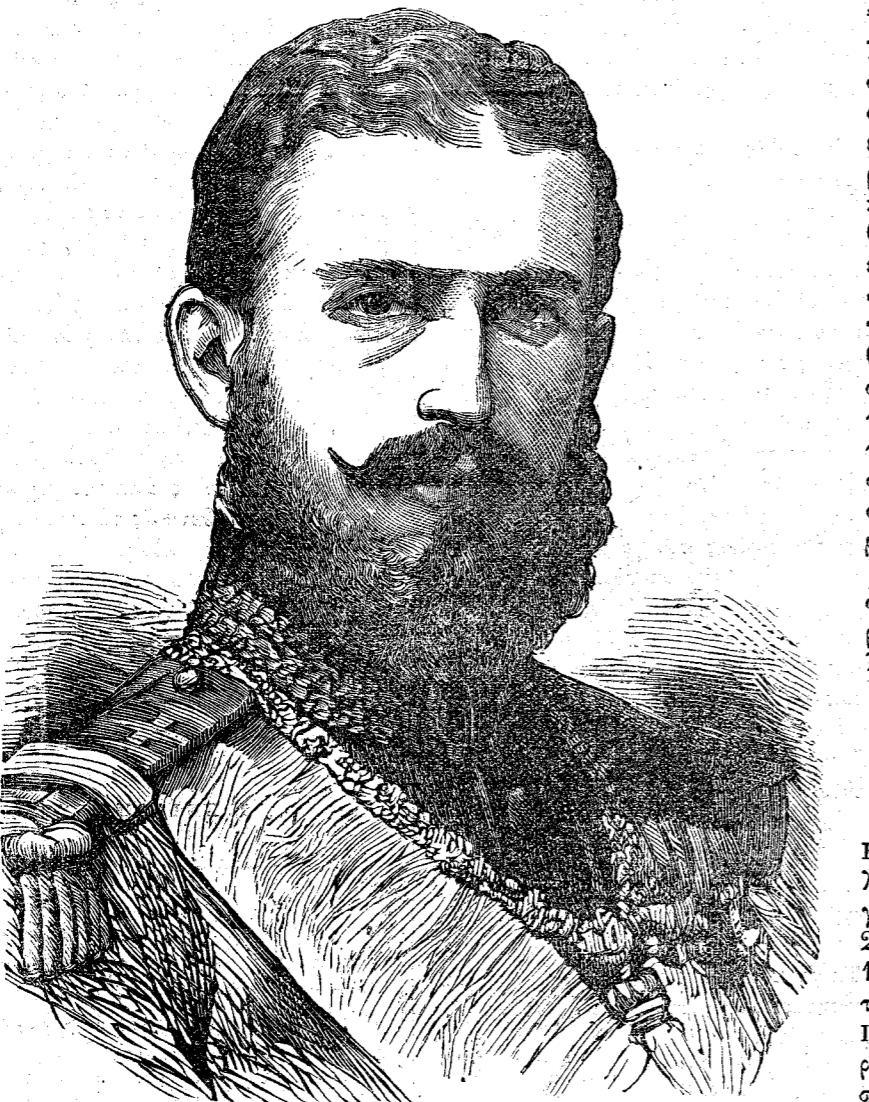
Η κεφαλὴ μόλις πρὸ μικροῦ ἦν τετελεσμένη, δὲ Μιχαὴλ—”Ἄγγελος Βουναρόττης, ικανοποιημένος καθ'έκαπον διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ, παρετῇ εἰ αὐτῷ, δτε εἰς ἀγνωστος ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος τὸν ἐπληστήτη.

— ”Εχει κάλιστα, εἶπε, καὶ ἐν τούτοις ἔχω νὰ σᾶς ἀπευθύνω μίαν παρατήρησιν.

— ”Γιατί! ἀνέκραξε τὸ παιδίον μετά τινος ὑπερφανείας. Τίς εἴσθε;

— ”Ανθρώπος διλίγον ἐνδιαφέρων ὑμᾶς, ἀρκεῖ μόνον ἡ παρατήρησις νὰ ἥδικαία.

Ο Πρίγκηψ ΚΑΡΟΛΟΣ ἡγεμὼν τῆς Ρωμουνίας.



— ”Εἶναι ἀληθές· δύοιλήσατε λοιπὸν καὶ θὰ ἴδωμεν.

— Καλῶς! ἐπανέλαβεν ὁ ἀγνωστος, οὐδείςατε νὰ παραγάγητε γέροντα φαῦνον· τὸ πρόσωπον εἶνε δύντως γέροντικόν, ἀλλὰ τὸ στόμα εἶνε νεανικόν. Ποῦ εἰδάτε γέροντας διατηροῦντας δόλους τοὺς ὅδόντας των;

Ταῦτα εἴπων ὅ ζένος ἀνεχώγησεν.

Μείνας μόνος ὁ Μιχαὴλ—”Ἄγγελος ἀπέσπασε δι' ἐνδὸς κτυπήματος σμίλις δύν τῶν ὅδόντων καὶ ἐσκάλισε τὸ οὖλον κατὰ τὰς ἡρτίδας τοῦ προσώπου.

Τῇ ἐπαύριον, ἐπανελθὼν ἵγα ζητήσῃ τὸν φαῦνον του, δὲν τὸν εὗρε. Ἄντ’ ἔκεινου δὲ ὁ ἀγνωστος τῷ πρίγκηπι τὸ φυράνιον τὸ περιβάλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας.

— Ποῦ εἶνε τὸ ἀγαλμάτιον μου; ήρώτησεν οὗτος.

— Τὸ ἀφρέσα.

— Πρέπει νὰ μοῦ τὸ ἀποδώσητε,

— Τὶς οἶδε; Λίστας θέλετε προτιμήσει νὰ μένη ὅπου ἥδη εὑρίσκεται. ”Ελθετε μετ’ ἐμοῦ.

‘Ο Μιχαὴλ—

”Ἄγγελος ἡκολούθησε τὸν μεστηρώδη ἄγνωστον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν Μεδίκων, καὶ διελθόντες τὰς σοάς εἰσέμεσαν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἡγεμόνος. Ἐνταῦθα ὑπὸ ἀπλέτου φωτιζόμενη φωτὸς ἡ κεφαλὴ τοῦ φαύνου ἐμειδία ἐπὶ κρηπίδος ἐκ μελανοῦ μαρμάρου.

‘Ο ἀγνωστος δὲν ἔτοι ή Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπής.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ

‘Ο ἡγεμὼν Κάρολος Χοσεΐζερν-Σιγμαριγγεν ἐγεννήθη τῇ 20ῃ Ἀπριλίου 1833. Ἀνεψιός τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὑπηρέτει ἐν τῷ πρωσικῷ στρατῷ μὲ μικρὸν βαθμὸν, ὅπερες ἔνεκα τῆς

πτώσεως τοῦ ἡγεμόνος Κούζα, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866, ἐξελέχθη ἡγεμὼν ὑπὸ τῆς ῥωμουνικῆς βουλῆς.

‘Η ἐκλογὴ τοῦ δὲν ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡτις ἀνηνέθη εἰς τὰς ὑπογράψασις τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων δυνάμεις, ὅπως ματαίωσῃ ἐκλογὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐπὶ τῆς Μολδοβάχιας συνθήκας. Ἀλλ’ ὁ Κάρολος χωρὶς ν’ ἀναμεινὴ τὴν λῆξιν τῆς διαπραγματεύσεως μεταβαίνει ἀγνωστος εἰς Βουκουρέστιον ἐκεὶ δὲ ἀναλαμβά-

νει τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν. Τὸ τετελεσμένον τοῦτο γεγονός ἔπειτε τὴν Πύλην νὰ ἀποστείλῃ τῷ πρίγκηπι τὸ φυράνιον τὸ περιβάλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας.

‘Απὸ ἐνδεκα ἑταῖρον ὁ Πρίγκηψ διευθύνων τὸ ῥωμουνικὸν κράτος, καταγίνεται προπάντων γὰρ συγχωνεύστη ἐν εὐτῷ καὶ μόνῳ ἔθνει τοὺς Μολδαύους καὶ Βλάχους. Συγχρόνως ὡργάνωτε κατὰ τὸ πρωσικὸν σύστημα τὸν στρατὸν τῆς θετῆς αὐτοῦ πατρίδος. Νῦν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ συναγωνίζεται τοῖς Ρώσοις κατὰ τῶν Τούρκων πρὸς ἀπόκτησιν πλήρους ἀνεξαρτησίας.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ.

‘Ο ἄρτι ἀφ’ ἡμῶν μεταστὰς ἡρως, ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης, ἐγεννήθη ἐν Ψαροῖς ἐν ἔτει 1793. Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἦτο πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου. Ὁλίγον χρόνον μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἡνίσου Χίου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἡκολούθησε τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὑπὸ τὸν Μιχαούλην μὲ δύο πυρπολικὰ εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ἔκεινης, τὸν Ιούνιον 1822, ἔνθα ἔκαυτε τὸν Καπιτάν Πασᾶ. Τὸν Νοέμβριον 1822, ὅμοιον κατόρθωμα ἐξέτελετε ἐν τῷ λιμένι τῆς Τενέδου, ἔξ οὐδὸν Ἑλληνικὸς στόλος ἐσώθη τῆς καταστροφῆς. Ἐξεδίκησε τὰς σκληρότητας τῶν Τούρκων ἐπὶ τῆς γενετείρας αὐτοῦ νήσου διὰ νέας νίκης ἐν Σάμῳ, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μυκάλης, Αὔγουστο 17, 1824, ἐξ τῆς ἐτώθη ἡ νήσος Σάμος τῆς τύχης τῆς Χίου καὶ τῶν Ψαρῶν. Η τολμηρὸς αὐτοῦ ἀπόπειρα νὰ καύσῃ τὸν τουρκικὸν σόλον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔνθα ἦν ἐποιμός νὰ ἐπιβιάσῃ τὸν στρατὸν τοῦ Μεχμέτ’ Αλῆδη διὰ τὸν Πελοπόννησον, ἐματαιώθη ἔνεκα ἐναντίων ἀνέμων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως, (Αὔγ. 4, 1825). Ορίσθη κυβερνήτης τῆς φρεγάτας τῆς Ἐ.Ι.Ι.ας τῆς ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλείσης, ἐξελέχθη τῷ 1827 ἀντιπρόσωπος τῶν Ψαρῶν, τῷ δὲ 1828 διοικητής τῆς Μονεμβασίας, εἶτα δὲ καὶ ναυτικῆς τινος μοίρας κυβερνήτης. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδίστρια τῷ 1831, ἀπεσύρθη εἰς τὴν Σύρον, ἀλλ’ εἶτα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ναυτικὸν μὲ τὸν βαθμὸν πλοιάρχου. Ὑπὸ τὸν βασιλέα Θόδωρο οὐδὲν

ρέτησε ἀπὸ τοῦ 1846 ὡς ναύαρχος, γερουσιαστής, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπουργός τῶν ναυτικῶν μέχρι τοῦ 1855, δτε παρηγήθη. Τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1858, ἀπεράσιε, λαβὼν ἀφορμάς τινας δυσαρεσκείας, ν’ ἀποσυρθῆ εἰς τὸν ιδιωτικὸν βίον. Τῷ 1861 ἀπεποιήθη σύνταξιν 12,000 φράγκων. Ἐπαγαλαβὼν τὸν δημόσιον βίον, ἐγένετο πρωθυπουργός, Ιαν. 26, 1862. Διακεκριμένην είχε θέσιν ἐν τῇ προσωρινῇ κυβερνήσει τοῦ 1863, καὶ ἦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀποσταλείσης εἰς Κοπεγχάγην ἵνα προσφέρῃ τὸν θρόνον τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ. Τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1864, ἐγένετο ὑπουργός τῶν ναυτικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶτα δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ Αὔγουστου 1864, μέχρι Μαρτίου, 1865.

Μετὰ μακρὰν ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀποχώρισιν ἐπανῆλθεν ὁ Κανάρης, πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ηνωμένων Κομματαρχῶν, τὸν ἀπελθόντα Μάϊον. Ἐν τῷ ὑψηλῷ καὶ ἔνεκα τῶν περιστάσεων λίαν βεβαρυμένῳ εὐθύνης λειτουργίατι, ἀπέθανε πληγεὶς ἐκ κεραυνού δόλου ἀποπληξίας, τῇ 2 ἐνεστῶτος μηνὸς. Πλήρης τιμῶν, ὡς ἔζησε, οὕτω καὶ ἐκηδεύθη, τῇ 4 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1822.

Η προπλησία τῆς τούρκ. ναυαρχίδος.*

Ο πολὺν χρόνον ὑστεροῦ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ὑπὸ τὸν Τομπάζην, ἐπεφάνη ἐξωθεν τῆς Χίου ἀφοῦ δὲ ἐπεβίθασεν γιλιάδας τινας, ἐκ τῶν ἀποκρύπτων εἰς τὰ δρη καὶ φευγόντων τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον, τὰ άνεμον, τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, ἐξηλθούσιος ἡρως, οὐδέλλιος ἡδύνατο νὰ ὀφεληθεσιν ἐπειδή τοὺς Τούρκους τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον ὃντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ’ οὐριον ἔχοντα τὸν ἀνεμόν, τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, ἐξηλθούσιος ἡρως, οὐδέλλιος ἡδύνατο νὰ ὀφεληθεσιν ἐπειδή τοὺς Τούρκους τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον ὃντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ’ οὐριον ἔχοντα τὸν ἀνεμόν, τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, ἐξηλθούσιος ἡρως, οὐδέλλιος ἡδύνατο νὰ ὀφεληθεσιν ἐπειδή τοὺς Τούρκους τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον ὃντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ’ οὐριον ἔχοντα τὸν ἀνεμόν, τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, ἐξηλθούσιος ἡρως, οὐδέλλιος ἡδύνατο νὰ ὀφεληθεσιν ἐπειδή τοὺς Τούρκους τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον ὃντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ’ οὐριον ἔχοντα τὸν ἀνεμόν, τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, ἐξηλθούσιος ἡρως, οὐδέλλιος ἡδύνατο νὰ ὀφεληθεσιν ἐπειδή τοὺς Τούρκους τὴν σφαγήν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει δύο πυρπολικῶν τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωριμούς στόλον ὃντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ’ οὐριον

ΑΘΗΝΑΙΣ

προσπάθειαν νὰ τὸν προσβάλῃ ἐπιτυχῶς, ὑπεχρεώθη νὰ πλεύσῃ εἰς Κρήτην, ὅπως προφυλάξῃ αὐτὴν ἐκ τῶν πλοιών τοῦ Αἴγυπτίου πασᾶ, Μεχμέτ Ἀλῆ, ἀπειλούντος νὰ προσβάλῃ τὴν γῆσσον.

Τῆς θεσεως ταύτης τῶν πραγμάτων γνωστῆς γενομένης τῇ Κυθερνήσει, καὶ πόδες τούτοις ὅτι ἡνὶ ἀδύνατον γὰ πραγματοποιήσῃ τι διὰ γενικῆς προσβολῆς, ἐδέξατο τὴν πρότατην τοῦ ἀτρομήτου ΚΑΝΑΡΗ, ὅπως πειραθῇ τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἔχθρικου στόλου διὰ τοῦ πυρπολικοῦ του. Ἐπλευσεν οὗτος εἰς τὰ στενὰ τῆς Χίου, συνοδευόμενος ὑπὸ ὑδραίκου πλοίου. Φθάσκε περὶ τὴν Χίον, ἀπήντησε τινὰς τῶν προσκόπων τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ἀλλὰ δὶ’ ἐντέχηνος διεισθύνεσσις ὀλοσχερῶς ἐξηπάτησεν αὐτοὺς (τούτῳ μαρτυρεῖ ἀξιωματικός τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ) δοὺς αὐτοῖς νὰ ἐνιοήσωσι ὅτι ἡσαν πλοῖα ἐμπορικά διεισθύνμενα εἰς Σμύρνην. Ἀμα ὡς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐπεχύνετο ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος, δὲ ΚΑΝΑΡΗΣ ἥτο πρὸ τοῦ στομίου τῶν Στενῶν, ἐν αἷς ἦν ἡγκυροβολημένος ὁ στόλος τοῦ Καπιτάν Πασσᾶ ἃτε προστηγίζεν εἰς τὴν είσοδον τοῦ κόλπου, ὁ Τύρραιος πλοιάρχος προέτρεψεν αὐτὸν νὰ μὴ αἰσέλθῃ, διότι, ἐάν δὲ ἀνεμος ἐξηκολουθεῖ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, βεβαίως θὰ ἔχανοντο ἐὰν ἀπετύγχανον τοῦ τολμηροῦ αὐτοῦ σχεδίου. Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ὅμως ἔπεισεν αὐτὸν ὅτι ὁ ἀνεμος θὰ μετεβάλετο καὶ θαρραλέως προεχώρησεν. Εγταῦθα γέσαι ἀνέμενον αὐτὸν δυσκολίαι· τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἥρχισε νὰ αἰσθάνηται τὰ συμπτώματα ἐκεῖνα τοῦ φόβου, τὰ δόπια φυσικῶς αὐτὴν ἡ θέσης ἐνέπνεεν. Περιεστοιχίζοντο ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ἐκατέροθεν ὁ ἀνεμος ἦν οὖρος· καὶ ἐφέροντο ἀκρατήτως ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν φρεγατῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ στόλου πλοίων, ὃν τὴν θέσιν ἥρξαντο ἀνακαλύπτοντες ἐκ τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν φώτων ἥτις ἐξηπλοῦτο διὰ τοῦ Κόλπου, ἄγευ τυνός πιθανότητος ἐπιστροφῆς. Οἱ ναῦται ἐστασίασαν καὶ δὲν ἥθελον γὰ προχωρήσωσιν· ἀλλ’ ἡ στιγμὴ αὕτη ἦν· ἡ διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ΚΑΝΑΡΗ ἀρμοδία, ὅπως διαλάμψῃ. Ο μετριοπαθής καὶ συνεσταλμένος ἀνὴρ ἐγένετο ἥρως, ἡ δὲ βραχεῖα αὐτοῦ μορφὴ ἐφαίνετο αὐξουσα, ὅταν στερρώς εἴπε τοῖς ψυθυρίζουσιν: «Ἄλλατε ἐναντίθητε τοῦ πλοίου τοῦ».

Πρώτων διέκρινον διαφόρους τουρκικάς φρεγάτας· ἀλλ᾽ αὐταις δὲν ἦσαν ή ἀνταξία λειτα δ KANAPHΣ εἶχαν δέξει την ἀνδιμέτρην πλ. την ΚΑΝΑΡΗ.

ПАІДІКН ВІВАІЮӨНКН

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ω. A.

ΚΕΦ. ΙΔ. —ΟΣΦΡΗΣΙΣ, ΓΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΦΗ.

1

Εἶπομεν προηγουμένως δτι τὰ πλεῖστα ἐξ ὅσων δ νοῦς γινώσκει περὶ τοῦ πέριξ κόσμου ἔρχονται πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς Ἀλλ' οὐκ ὄλεν

γα μνθάνει καὶ διὰ τῶν ἑτέρων αἰσθήσεων, καὶ περὶ τούτων θὲ λαλήσωμεν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ.

Ἐπεκέφθητε πῶς ὁστραίνεσθε τίνος πράγματος; Πλη-
ιάζετε ῥόδον εἰς τὴν βίνα σας, καὶ ἡ ὄσμη εὐαρε-
στεῖ ὑμῖν. Τί δέ ἐστιν ἡ ὄσμη αὕτη; Εἶναι τι ἀνε-
χόμενον τὴν βίνα σας; Δὲν δύνασθε νὰ ἴδητε τι ἔξερ-
χόμενον τοῦ ῥόδου, ἀλλὰ πράγματι τοιοῦτο τι ἔξερχε-
ται. Ἐλάχιστα μόρια ἔξερχονται αὐτοῦ εἰσὶ λεπτό-
τερα τῆς λεπτωτέρας κόνεως. Περιπτάνται πανταχοῦ
ἐν τῷ ἀέρι, καὶ διτανάνται, ἔρχονται μετά τοῦ
ἀέρος εἰς τοὺς βράχιωνας ὑμῶν, πᾶν ἀρώμα οὖπερ ὁστραί-
νομεθα γίνεται ἐκ τοιούτων μορίων.

*Αλλὰ πῶς νομίζετε ὁ νοῦς γινώσκει περὶ τῶν μορίων τούτων ὅταν ἔρχωνται εἰς τὴν ῥῖνα; Τοῦτο γίνεται ως ἔξης: Ἐπὶ τῶν τειχωμάτων τῆς ῥινὸς εἰσὶν αἱ λεπταὶ ἄκραι τοῦ ὀσφρακτικοῦ νεύρου. Αἱ ἄκραι αὗται τῶν κλάδων τοῦ νεύρου τούτου εἰσὶ τοσοῦτον μικροὶ ὡστε δὲν δύνασθε νὰ τὰς ἴδητε. Τὰ λεπτὰ λοιπόν μόρια περὶ ὃν εἴπομεν ἐγγίζουσι τὰς ἄκρας ταύτας ταῦ νεύρου, καὶ τὸ νεῦρον λέγει εἰς τὸν νοῦν περὶ αὐτῶν Τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ὄσμη.

‘Η δές εἶναι ἔκτενέστερον δργανον ή δον πολλοὶ γο-
μίζουσιν. ‘Πάρθουσι διαιρέσεις ἐν αὐτῇ. Αἱ διαιρέσεις
αὗται εἰσὶν ἐπ’ ἀλλήλων περιτυλιγμέναι εἰς τοιοῦτον
τρόπον ἃ τε υπάρχει πολλὴ ἐπιφάνεια ἐντὸς τῆς δι-
νός, αἱ δὲ ἄκραι τοῦ ὁσφραντικοῦ νεύρου εἰσὶν ἐπὶ πά-
σης τῆς ἐπιφυνείας ταῦτης.

Ζῶα τινα ἔχουσιν δόξυτάτην τὴν ὄσφρησιν. Ἐν αὐτοῖς
αἱ διαιρέσεις ἐντὸς τῆς ρύνδος εἰσὶ μέγισται τὴν ἔκτα-
σιν, οὕτω δὲ τὸ νεῦρον ἔξαπλουται ἐπὶ μεγάλῃς ἐπιφα-
νείς. Οἱ κύων, ὡς γνώσκετε εἶναι ἵκανος νὰ ἰχνηλατήσῃ
τὸν κύριον του ὄσφραινόμενος τὰ βήματά του. Ή γαλῆ,
ἐπίτης, ἔχει δόξυτάτην τὴν ὄσφρησιν διὰ τοὺς μῆς.

*"Εχουσί τινες δέξειν δισφρησιν διά τινα πράγματα.
Γηπήρχε τυφλὸς δυνάμενος πάντοτε νὰ εἴη πότε ὑ-
πῆρχε γαλὴ εἰς οἰονδήποτε μέρος παρ' αὐτῷ ἐκ τῆς
δισφρησεως. Ἐτερος τυφλὸς καὶ κωρὸς ἥδη γένετο νὰ δια-
κρινῃ τὰ διάφορα γνωστὰ αὐτῷ πρέσωπα διὰ τῆς αὐ-
τῆς αἰσθήσεως.*

Μεγάλην ἔστιν ἡ ἐκ τῆς ὁδορήσεως προσγινομένη
ἡμῖν τέρψις. Οἱ δημιουργὸς ὅπως εὐχρεστήσῃ ἡμᾶς,
διέσπειρε ἡδύσυμα ἀνθη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ταῦτα
εἰσὶν οἰονεὶ ἐργαστάτια εὐοδίας, γενέμενα παρ' αὐτῷ.
ὅπως δώσῃ ἡμῖν εὐχαρίστησιν. Ἡδύντο νὰ ποιήσῃ τὰ
ἀνθη καὶ τοὺς καρποὺς τοιουτορόπω ὥστε νὰ μὴ ἔχω-
σιν ὀσμὴν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ εὐχρεστήσῃ
ἡμῖν καὶ καταστήσῃ ἡμᾶς εὐτυχεῖς, ἔδωκεν αὐτοῖς
μεγάλην ποικιλίαν εὐχρέστων ὀσμῶν. Ὑπάρχουσιν ἀλη-
θῶς δυσαρεστοὶ τινες ὀσμαὶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ δὲν
εἶναι τοσοῦτον κοινοὶ ὅσον αἱ εὐχρέσται ποιλαὶ δὲ
τούτων εἰσὶ λίγην χρήσιμοι ὡς εἰδοποιοῦσαι ἡμᾶς περὶ
κινδύνου. Η δυτάρεστος ὀσμὴ λ. χ. ἡ ἐκ τῆς ἀκαθαρ-
σίας καὶ σήψεως λέγει ἡμῖν ποῦ εἰσὶν αἱ ἀρορυαὶ αὐ-
ται τῆς νόσου, ὥστε ν' ἀπομακρυνθῶμεν αὐτῶν. Φυτὰ
ἀλητηριώδη ἐν γένει εἴχουσι δυσάρεστον ὄσμην, ἐξ ḥς
απορεύομεν αὐτά.

‘Η αἰσθησις τῆς γεύσεως εἶναι ἔτερα πηγὴ εὐχα-
στείας δὶ’ ἡμᾶς. Τὸ νεῦρον τῆς αἰσθήσεως ταῦτης εἴ-
ει τὰς λεπτὰς αὐτοῦ ἀκρας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ
λώρσῃ. Ὁτι λαμβάνομεν ἐν τῷ στόματι ἐγγίζει τὰ
κρακταῖα τοῦ νεύρου, καὶ τὸ νεῦρον λέγει εἰς τὸν
οὐρανὸν περὶ αὐτῆς· τούτο δὲ εἶναι ἡ γεύσις.

Πλὴν τῆς εὐαρεστείας ἡτις προσγίνεται ἡμῖν ἐκ τῆς γεύσεως ή αἰσθησις αὐτῷ ὀδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν ἑκ-
ογὴν τῆς τροφῆς. Τὰ ζῶα ἔκλεγουσι τὰ εἰδή τῆς τροφῆς τὰ ιδιάζοντα αὐτοῖς, τοῦτο δὲ πράττουσι διὰ τῆς γεύσεώς των, σπαχνίως δὲ σφάλλουσιν. Ἡ αἰσθη-
σις τῆς γεύσεως, ὡς ἡ τῆς ὄσφρησεως, ἐνίστει εἰδοποιεῖ-
μας περὶ κινδύνου. Εάν ή τροφὴ ἡμῶν ἔχει κακὴν τὴν
εὑσιν, γινώσκομεν ὅτι ὑπάρχει τι κακὸν ἐν αὐτῇ καὶ
ἐν τὴν τρώγωμεν, οὕτω δὲ, ἵσως ἀποφεύγομεν ἀσθέ-
ειαν.

· Ή αἰσθητις τῆς ἀρῆς δίδει πλείστας γνώσεις εἰς
· τὸν νοῦν. · Η αἰσθητις αὕτη ἔχει πολλὰ νεῦρα ἐν πάσιν
· τοῖς μέρεσι τοῦ σώματος ἀτινα ἀναφέρουσι περὶ τῶν
· πακτόρων ἀντικειμένων ἀδιακόπως εἰς τὸν νοῦν. · Ιδίᾳ
· τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀσχολοῦνται τὰ νεῦρα τῶν
· ἄκρων τῶν δακτύλων. Διὰ τῶν λεπτῶν ἄκρων τῶν
· δακτύλων τούτων ὁ νοῦς ἐξευρίσκει πόσον διάφορος
· στιν ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων αἰσθητις, εὑρίσκει ἐάν εἰται
· παλαιά καὶ σκληρά, δύμαλα καὶ ἀνόμαλα ξύλα.

Τὰ νεῦρα ταῦτα ἐν τοῖς ἄκροις τῶν δακτύλων πα-
έχουσι μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν νοῦν ὁδηγοῦντες αὐ-
τὸν νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς μῆνας. Ἡ εἰς τὰ ἄκρα τῶν
δακτύλων αἰσθησις ὀδηγεῖ τὸν νοῦν τοῦ παίζοντος ὅρμη-
ναν τι εἰς κίνησιν αὐτῶν. Οὐδὲ τὰ ἐλάχιστα θο-
ρύβανα συνάντησθε νὰ πράττετε ἀν δὲν εἴχατε αἰσθησιν ἐ-
πειδὴ τοῖς δακτύλοις ὑμῶν. Οὐδὲ οὐδὲν ποτε
έργαντες καὶ ἐκκομβίνεται τὸ ἐπανωφόριόν σας. Τοῦτο
απαραίτηται ιδιαιτέρως ὅταν εἴπω ὑμῖν περὶ τῆς
ειδός.

Τὰ νεῦρα τῆς ἀρκῆς δὲν εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν ακτὸς τῆς ἐπιδερμίδος. Πράγματι ἔχομεν δύο ἐπιδερμίδας, ἑξωτέραν καὶ ἐσωτέραν. Τὰ νεῦρα εἰσὶν εἰς τὴν ἐνδοτεράν, καὶ καλύπτονται διὰ τῆς ἑξωτερῆς. Ἐξωτερικὴ ἐπιδερμίς εἶναι λεπτοτάτη πλὴν ἐπὶ τοῦ τέλματος τοῦ ποδός, καὶ τῆς παλάμης τῆς χειρός. Αὔτη ἀνύψωται ὅταν ἐπιθέτωμεν ἐκδόριον, οὐδὲν λως δύνατονει ὅταν κεντήσωμεν αὐτὴν ὅπως ἑξέλθῃ τῷ ἐν αὐτῇ ὑγρῷ· ἐὰν δημιώσῃ τὴν βελόνην ἐγγίσῃ τὴν ἐνδοτεράν, ἕνθα τὰ νεῦρα ταῦτα αἰσθάνονται ταχύτατα.

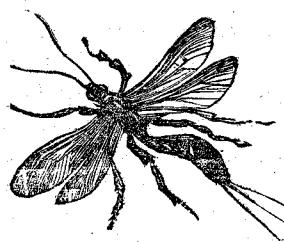
Οταν ἐγγίσητε λοιπόν τι, τὰ ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ ἐπιθεματίδι νεῦρα αἰσθάνονται διὰ τῆς ἔξωτέρας ἐπιδερμίδος. Αὕτη εἶναι τοσοῦτον λεπτή καὶ ἀπαλὴ ὥστε τὰ νεῦρα δύνανται νὰ αἰσθάνωνται δι' αὐτῆς, συγχρόνως δὲ, εἶναι καλὴ προστασία δι' αὐτά. Εὰν αὗτα δὲν εὑνπῆργε τὰ νεῦρα ἦθελον ὑποφέρει, καὶ ἐξ αὐτοῖς τοῦ ἀέρος.

Τα ἄκρα τῶν νεύρων τῆς ἀρφῆς εἰσὶν ἐν σειραῖς τε ταγμένα ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων. Αἱ σειραὶ αὖται σχηματίζουσι τὰς καμπύλας γραμμάς τὰς ὅποιας βλέπετε τοσοῦτας σαφῶς.

Δὲν ύπάρχουσι ζώα ἔχοντα τοσοῦταν ἐντελῇ ὅργαναν ἀφῆς ὡς οἱ δάκτυλοι ἡμῶν. Ζῶα ἔχοντα ὄπλας, ὡς ὁ ἵππος καὶ ἡ ἀγέλας, δὲν δύνανται πολὺ νὰ αἰσθανθῶσι διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Τὴν αἰσθησιν τῆς ἀφῆς ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ χείλη καὶ τὴν γλώσσαν. 'Ο ἑλέφας ἔχει τὴν αἰσθησιν ταύτην κυρίως ἐπὶ τῷ οἰονεὶ δακτύλῳ τῷ ἐν τῇ ἀκρῃ τῆς προδοσκίδος του. Οὐδὲ πολὴ αἰσθησις ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν κυνῶν, γαλῶν *κλ.*

Οἱ μύστακες τῆς γαλῆς εἰσὶ τὰ ὅργανα δι' ᾧ αἰσθάνεται. 'Υπάρχουσι νεῦρα ἐπὶ τῆς βίζης ἑκάστης τῶν μακρῶν ἑκείνων τριχῶν, ώστε δταν ἐγγίζει τι τὰς τρίχας ταύτας ὁ νοῦς τῆς γαλῆς γινώσκει ἀμέσως περὶ τούτου.

Τὰ ἔντομα ἔχουσιν ἀφῆς αἰσθητήρια ἐκτεινόμενα ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν. 'Ενίστε εἰσὶ μακρότατα, ὡς βλέπετε ἐν τῷ ἐντόμῳ τούτῳ καλουμένῳ, διὰ τὴν γλεύμων. Βλέπομεν ἔντομα ἀπτόμενα τῶν ἀντικειμένων διὰ τῶν αἰσθητήρίων τούτων ὅργανων ὡς ἡμεῖς διὰ τῶν χειρῶν πράττομεν. Αἱ μέλισσαι δύνανται νὰ ἐργασθῆ ἐὰν τὰ αἰσθητήρια αὐτῆς δργανα ἀποκοπῶσιν. Τὰ ἔντομα ἔνιστε φαίνονται ἀνακοινοῦντα πρὸς ἀλληλα πράγματα διὰ τῶν αἰσθητήρίων τούτων. 'Εν πάσῃ κυψέλῃ μελισσῶν ὑπάρχει μία βασίλισσα. 'Εὰν αὐτὴ ἀποθάνῃ, αἱ γινώσκουσαι περὶ αὐτῆς μέλισσαι περιφέρονται ταχύτατα, λέγουσαι ταῖς λοιπαῖς περὶ τούτου διὰ τῆς ἐπιψάσεως τῶν αἰσθητήρίων τῶν ὅργάνων ἐπὶ τῶν ἑκείνων. Οὕτω δὲ τὸ λυπηρὸν συμβάλλει ταχέως γίνεται γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν κυψέλην.



ΠΟΙΚΙΛΑ

ΣΤΟΡΓΗ ΜΗΤΡΟΣ.—Πόσον αἱ γραῖαι καταφρονοῦσι τὸν θάνατον! Γραῖαι τιὸς ὁ μονογενῆς μήν τησθέντι βαρέως. Χιλιάκις καθ' ἑκάστην ἔξεφραζε πρὸς αὐτὸν ἀπαρηγόρητος τὴν θλίψιν τῆς «'Αχ! Γιάννη μου' πόσον φοβοῦμαι μήποις πάθης τί! ἐγώ ν' ἀποθάνω ἀντὶ σοῦ!». 'Εν τούτοις δὲ Γιάννης ἀμφεβάλλει περὶ τῆς ὑπερβολικῆς ταύτης στοργῆς τῆς μητρός του διὸ ἐπενόσεις πρὸς ἀποκαλύψιν τῆς καρδίας τῆς τὸ ἔγκιον μηχάνημα. 'Οτε ήμέραν τινὰ ἐλείπεις ἡ μήτηρ του, ἔπιλεν ἀλέκτωρα ζωντανὸν, ἐπύρωσε λέβητα καὶ, σῆμα εἰδὲ πλησιάζουσαν τὴν μητέρα, ἔθετε τὸν ἀλέκτορα ἐν αὐτῷ πλησίον τῆς κλίνης του καὶ κατεκλίθη. «Πάσι περινᾶς, Γιάννη μου; εἶπεν ἡ γραῖα εἰσελθοῦσα· πόσον λυποῦμαι! διατὶ νὶ μὴ ἦκι δυνατὸν νὰ πάσχω καὶ ν' ἀποθάνω αἰδομη ἀντὶ σοῦ»;—«'Αχ! μητέρα, δὲ Γιάννας ηλθε νὰ πάρῃ τὴν ψυχήν μου!»—«Τί λέσ, Γιάννη;»—Ναί! ἐδῶ μέσα εἰς τὸν λέβητα καθήνται καὶ μετ' ὀλίγον θάξελθη!—«Πά! καὶ εἶναι δυνατὸν, Γιάννη μου; δὲν εἶναι τίποτε ἐκεῖ μέσα, νά», εἶπε καὶ ἤνοιξε τὸ πῶμα. Εξόδος ἀναπτηδᾷ πρὸς τὸ πρόσωπόν της πεπυρωμένος διάλεκτωρ, τρέγει, τῇδε κακεῖσε

ἐν τῷ δωματίῳ μετὰ τῆς γραίας, ητὶς φεύγουσα ἀνέκραζεν ἐπανειλημένως «Δὲν εἴμαι ἐγώ! τον Γιάννην πήγαινες τὸν Γιάννην!».

[Π. Παρχ.]

ΕΠΙΤΥΧΗ ΚΙΒΑΝΔΕΙΑ.—Κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ή σπουδαιοτέρα ἔδρα κιβδηλεύσεως τῶν νομιμάτων τῆς Δατινικῆς Ἐνώσεως κείται ἐν Ἰσπανίᾳ, ἰδίᾳ δὲ ἐν Βαλεντία καὶ Βαρκελλώνῃ. Τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργοστάσια, οὐδόλως φαίνονται ἀποκρύπτοντα τὰ πρὸς κιβδηλεύσιν ἐργαλεῖα ἀτίνα συνίστανται εἰς ὑδραυλικὰ πιεστήρια, ἀποκινήτους νομιματοκοπικὰς μηχανὰς κτλ. 'Εν μόνον κατάστημα ἔξεδωκεν ἐν καὶ ἡμίσιο ἐκατομμύριον νομιμάτων, καὶ ἔτερα ὑπερέθησαν τὸ ποσὸν τοῦτο. Εἶναι γνωστότατον γεγονός ὃτι μέχρι τοῦ 1867 ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἐν δέκατον πέμπτον ὀλοκλήρου τοῦ ἴσπανικοῦ νομιμάτου ἐκέπτη ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τούτοις. Αἱ μηχανῆς γίνονται εἰς τὰ χρυσὰ νομιμάτα, ὅπως δὲ ἐπιτύχουσι μίγμα ἔχον τὴν ἀληθῆ ἐμφάνισιαν καὶ τὸ βάρος, οἱ παραχαράκται οὐδόλως διστάζουσι νὰ ποιῶνται ἀρθρονον χρῆσιν πλατινῆς, μετάλλου τιμωτέρου τοῦ ἀργύρου, ἀλλ' ἡτονού τιμίου τοῦ χρυσοῦ. «Ἐχον φαινόν τὸ χρώμα τὸ ἀναλύουσι μὲ πέντε τοῖς ἑκατὸν χαλκοῦ, ὅπως ἔχῃ τὸ πρέπον χρῶμα, ὅπως δὲ λάθη τὸ ἀληθὲς βάρος ἀργυρος καὶ φευδάργυρος προστίθενται. Τὸ είκοσιόρρεγχον ἐπομένως ἀξίζει τέσσαρα φράγχα. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται δεικνύουσι μετὰ πόστη προσοχῆς ἐμελετήθησαν τὸ πρὸς κιβδηλίσιαν χρεώδη, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀκρα ἐπιτηδείστης ἐπιτυγχάνεται εἰς τοιούτους κακούργους σκοπούς.

—Τὸν τουρκικὸν στρατὸν διευθύνει εἰς Γερμανίας, τὸν τουρκικὸν στόλον εἰς Ἀγγλος. «Ἐτερος» Ἀγγλος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἴππικοῦ, δύο δὲ Πρώσσοι εἶναι στρατηγοὶ τοῦ μηχανικοῦ. 'Εκ τῶν Ρώσσων σωματαρχῶν 5—6 εἶναι Γερμανοί, διάρχηγος τοῦ ἐπιτελείου εἶναι Πολωνός, οἱ δὲ δύο γνωστότεροι τῶν ἐν 'Ασιᾳ στρατηγῶν διάρχηγος καὶ Τεργούκασωφ, Ἄρμενοι.

Αἴσιες Γρίφοι 9.

υε—χιος—πηγη—ια—ρε—τη—ης—πάλη—ν—η—πιστις
· Ισχύος πηγὴ ή ἀρετὴ ης πάλιν η πίστις.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ.

Εἰς γαῖαν εἰραι ἄγρηστες, οὐχ ὡς διδελφος μου,
Τὸ γεῦμα καὶ τὸ δεῖπνον σου κοσμοῦσι τὰ ἐντός μου
Διπλούν μου κεφαλὴν καὶ πόδας, θά ἀνθεῖσ,
Καὶ τέκνον τῷ προγόνῳ μου παρέδοσον θά τεξω,
Οος τῆς μητρὸς πρὸς τὴν ἐμὴν διάτορος η φύσις.
Νοῦν ἔχεις; μόνον δ' αὐτοῦ ειδόλων θά μὲ λύσεις,
Εἰ δ' οὐ, καὶ τοῦτο γίνωσκε, θιν ἀνευ τοῦ προγόνου,
Τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τέκνου μου ἐντὸς διάτονον κρίνου
Διποδημες πολὺ μακράν· πρὸς δὲ τῆς σφαίρας πάσσης
Η μήτηρ τοῦ προγόνου μου καὶ ἐγώ τὰς διαστάσεις
Διείλομεν· δύο δὲ εἰς αὐτὴν τὸ τέκνον μου χειρίσης,
Δὲν τὸ φονεύει, ἀλλ' ἐγώ καὶ τὸ αὐτῆς ἐπίστης
Καὶ τὸ ἐμὲν ἐλάστοτε, καθὼς διδελφος μου,
Εὔθες ὡς ἀγράλιασθε, (οὐ τῆς θελήσεως μου),
Σκληρῶς φονεύει· τίς αὐτὴ; καὶ τίς διδελφος μου;
Καὶ τίς ἐγώ; τὸ τέκνον μου; καὶ τίς διδελφονός μου;
[Καὶ τόπος ἡ ἀνίκανος φανῆς, δὲν θά σ' ἀρήσει,
Διν τόχη νὰ μ' ἐπισκεφθῆ, θά οι καταθεογνωσίων.]

I. A. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 10.



Θεὸς τοῦ πολέμου